

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4CoPr/1/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111240439
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1111240439.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľky: B.. K. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, XXX XX R., zastúpená: Mgr. Zuzana Bollová, advokátka, Dr. Vladimíra Clementisa 10, 821 02 Bratislava, proti odporcovi: E. U. I., A. X, XXX XX R., IČO: XX XXX XXX, zastúpený: Advokátska kancelária Peter Kotvan s.r.o., Na Vríšku 6, 811 01 Bratislava v substitúcii Mgr. Ivan Petkov, advokát, Advokátska kancelária Strelák & Petkov, Na Vríšku 12, 811 01 Bratislava o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, o náhradu trov konania, na odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 21. decembra 2012, č.k. 16Cpr 2/2011-153, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa uložil navrhovateľke povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 1.011,52 EUR na účet právneho zástupcu odporcu do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., pretože dôvodom zastavenia konania nebolo správanie odporcu, nakoľko konanie bolo zastavené z dôvodu, že navrhovateľka nezaplatila súdny poplatok za návrh, čím zavinila zastavenie konania a teda je povinná nahradiť trovy konania odporcovi. Odporcovi priznal podľa § 10 ods. 1, § 11 ods. 1 v spojení s § 13 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 1.011,52 EUR, pozostávajúcu z 2 úkonov právnej pomoci á 323,30 EUR (303,74 EUR + 19,56 EUR) - príprava a prevzatie právneho zastúpenia, písomné vyjadrenie k návrhu zo dňa 20.03.2012 vyčíslené zo substrátu 14.100,- EUR - uplatnená náhrada mzdy navrhovateľkou k marcu 2012, t.j. v čase vykonania úkonov právnej služby = 6 x 2.350,- EUR, 1 úkon právnej pomoci á 97,43 EUR (370,14 EUR + 19,56 EUR = z toho 1/4) - účasť na pojednávaní dňa 11.06.2012, ktoré bolo odročené bez prejednávania veci samej vyčíslené zo substrátu 21.150,- EUR - uplatnená náhrada mzdy navrhovateľkou k júnu 2012, t.j. v čase vykonania úkonov právnej služby = 9x 2.350,- EUR, 1 úkon právnej pomoci á 68,38 EUR (253,94 EUR + 19,56 = 273,50 z toho 1/4) - účasť na pojednávaní dňa 11.10.2012, ktoré bolo odročené bez prejednávania veci vyčíslené zo substrátu 9.954,39 EUR + 4 x paušál á 7,63 EUR + 20% DPH. Súd nepriznal právnenému zástupcovi odporcu ním uplatnenú náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 1.633,85 EUR, keď právny zástupca odporcu pri vyúčtovaní jednotlivých úkonov právnej služby vychádzal z nesprávne vyčíslenej výšky plnenia a to z uplatnenej náhrady mzdy v sume 6.766,89 EUR (náhrada mzdy za mesiac 10, 11, 12/2011 a 01/2012, t.j. 3 x 17.12,50 + 1 x 1.629,39) a od 02/2012 vo výške 637,50 eur mesačne z päťnásobku ročného plnenia podľa § 10 ods. 3, t.j. zo sumy 38.250 EUR (637,50 x 12 x 5). Uviedol, že právny zástupca odporcu pri vyúčtovaní jednotlivých úkonov nezohľadnil výšku, v ktorom čase t.j. v čase vykonania úkonu právnej služby, navrhovateľkou uplatnenou náhradou mzdy a vychádzal pri výpočte jednotlivých úkonov z celkom uplatnenej náhrady mzdy navrhovateľkou. Nestotožnil sa ani s určením tarifnej hodnoty za jeden úkon právnej služby právny zástupcom odporcu podľa § 10 ods. 3 Vyhlášky 655/2004 Z.z. z uplatnenej náhrady mzdy vo výške

637,50 EUR mesačne od 01.02.2012 až dočasu kým odporca umožní navrhovateľke pokračovať v práci teda určením tarifnej hodnoty za opakujúce sa plnenie na čas dlhší ako päť rokov alebo na čas neurčitý, z dôvodu, že podľa § 79 ods. 2 Zákonníka práce v účinnom znení ak by aj celkový čas, za ktorý by sa mala navrhovateľke poskytnúť náhrada mzdy presahoval 9 mesiacov, patrila by jej náhrada mzdy iba za 9 mesiacov, a preto súd určil tarifnú hodnotu z uplatnenej náhrady mzdy len za čas 9 mesiacov od skončenia pracovného pomeru, t.j. od 10/2011 a 06/2012. Ďalej uviedol, že po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o zastavení konania si navrhovateľka uplatnila voči odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 1.224,41 EUR a s týmto je návrhom sa nestotožnil. Mal za to, že nezaplatenie súdneho poplatku navrhovateľkou po poučení zo strany súdu, že v prípade jeho nezaplatenia v stanovenej lehote, súd konanie podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. zastaví, možno vyhodnotiť ako prejav vôle, aby sa ďalej nekonalo a o veci meritórne nerozhodlo. Uviedol, že v danom prípade navrhovateľka nezaplatením súdneho poplatku z procesného hľadiska zavinila zastavenie konania a teda ona je povinná nahradiť odporcovi trovy konania, ktoré mu vznikli.

Proti uvedenému uzneseniu podal navrhovateľka, prostredníctvom svojho právneho zástupcu riadne a včas odvolanie z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko z dôvodu správania sa odporcu bola navrhovateľka nútená vykonať právne úkony smerujúce k zastaveniu konania vedenom pod sp.zn. 16Cpr 2/2011, v ktorom si uplatnila svoje práva vyplývajúce z pracovnoprávneho vzťahu s odporcom. Dôvodom bolo, že na Okresnom súde Bratislava I sa pod sp.zn. 7Cpr 02/2012 vedie súdne konanie medzi tými istými účastníkmi konania a jeho predmetom je určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru okamžitým skončením, teda predmet konania so sp.zn. 7Cpr 02/2012 je totožný s časťou predmetu konania so sp.zn. 16Cpr 02/2011. Mala za to, že v prípade, že by nedošlo k zastaveniu konania so sp.zn. 16Cpr 02/2011 by súd žalobu zamietol z dôvodu nepreukázania naliehavého právneho záujmu. Uviedla, že tým, že nezaplatila v uvedenej lehote súdny poplatok prejavila svoju vôľu, aby bolo súdne konanie zastavené. Pokiaľ by návrh zobrala späť výslovným právnym úkonom, následok by bol rovnaký ako v prípade nezaplatenia súdneho poplatku. Mala za to, že to, že sa na Okresnom súde Bratislava I viedli dve súdne konania s totožnými účastníkmi konania s totožným predmetom konania zapríčinil svojím konaním odporca a teda zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, nakoľko stratilo význam z dôvodu, že otázky v ňom riešené budú riešené v konaní na OS Bratislava I pod sp.zn. 7Cpr 2/2012. K zastaveniu konania došlo z dôvodu zavinenia odporcu a v dôsledku konkludentného právneho úkonu navrhovateľky, ktoré súd uviedla v podaní zo dňa 13.12.2012, v ktorom si uplatnila náhradu trovy konania a žiadala, aby súd v súlade s ust. § 146 ods. 2 veta prvá zaviazal odporcu na náhradu trov právneho zastúpenia. Poukázala na to, že prvostupňový súd neprihliadal na účelnosť vynaložených trov konania potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva, nakoľko odporca disponuje personálnym oddelením a predmetom tohto konania je skončenie pracovného pomeru uplynutím času, teda sa posudzujú len skutkové otázky a ide o agendu personálneho oddelenia. Uviedla, že súd nezávažil aplikáciu ustanovenia § 150 O.s.p. Mala za to, že odporca svojím konaním zavinil, že konanie o určenie, či je pracovný pomer uzavretý na dobu neurčitú alebo určitú a zaplatenie mzdy za obdobie október 2011 až január 2012, vedenom pod sp.zn. 16Cpr 2/2011 sa muselo zastaviť, nakoľko stratilo význam z dôvodu, že otázky v ňom riešené budú predmetom druhého konania pod sp.zn. 7Cpr 2/2012 a tak, by v konaní 16Cpr 2/2011 nepreukázala naliehavý právny záujem, a preto bola nútená konanie zastaviť. Uviedla, že tieto osobitné okolnosti tohto konkrétneho prípadu patria medzi dôvody hodné osobitného zreteľa a súd by mal aplikovať § 150 O.s.p. a nepriznať odporcovi trovy konania. Navrhla, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznáva a zaviazal odporcu na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 1.224,41 EUR.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľky nevyjadril.

Odvolací súd prejednal vec podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p., ak sú to dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Zo spisu vyplynulo, že súd prvého stupňa svoje rozhodnutie správne odôvodnil o § 146 ods. 2 O.s.p. a uložil navrhovateľke povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 1.011,52 EUR za 4 úkony právnej služby.

V predmetnom konaní súd uznesením č.k. 16Cpr 2/2011-141 zo dňa 15. novembra 2012 konanie podľa § 10 ods. 1 veta prvá a druhá zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch konanie zastavil, nakoľko navrhovateľka nezaplatila súdny poplatok. Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. možno uložiť niektorému z účastníkov povinnosť nahradiť trovy konania druhému z účastníkov, ktorý zavinil zastavenie konania, a to podľa prvej vety tohto ustanovenia tomu z účastníkov, ktorý zavinil zastavenie konania a podľa druhej vety tohto ustanovenia odporcovi v prípade, že pre jeho správanie bol vzatý späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne. Predpokladom pre aplikáciu ust. § 146 ods. 2 O.s.p. je zavinenie niektorého z účastníkov konania na zastavení konania, ktoré sa posudzuje z procesného hľadiska bez ohľadu na to, aký by bol výsledok konania. Navrhovateľka vo svojom odvolaní poukazuje na to, že k zastaveniu konania došlo z dôvodu zavinenia odporcu, nakoľko odporca zapríčinil, že na Okresnom súde Bratislava I sa viedli dve súdne konania s totožnými účastníkmi konania a s totožným predmetom konania. Zároveň uviedla, že tým, že nezaplatila súdny poplatok prejavila svoju vôľu, aby bolo súdne konanie zastavené. Odvolací súd má za to, že tým, že navrhovateľka nezaplatila súdny poplatok za návrh, zavinila, že konanie sa muselo zastaviť, a dokonca aj sama navrhovateľka vo svojom odvolaní uviedla, že chcela, aby bolo súdne konanie zastavené.

Podľa názoru navrhovateľky by odvolací súd mal rozhodnúť podľa ustanovenia § 150 O.s.p. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa musí súd prihliadať na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania a všímať si aj okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Súd by mal podľa tohto ustanovenia rozhodovať iba vo výnimočných prípadoch. Dôvodom spočívajúcim v pomeroch účastníkov je napr. skutočnosť, že účastník, ktorý nemal úspech vo veci, sa ocitne v takej závažnej sociálnej alebo majetkovej situácii, ktorý predstavuje dôvod hodný osobitného zreteľa. Je však nutné prihliadnúť aj na pomery druhej strany sporu. Podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade nejde o prípad hodný osobitného zreteľa, nakoľko navrhovateľka nijakým spôsobom nepreukázala, že by sa jej týmto rozhodnutím zhoršili sociálne a majetkové pomery a taktiež treba brať na zreteľ aj druhú stranu sporu.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), nepreskúmal správnosť vyčíslenia trov prvostupňového konania súdom prvého stupňa, pretože navrhovateľka v odvolaní nespochybnila a nerozporovala správnosť vyčíslenia týchto trov konania.

Na základe vyššie uvedeného rozhodol odvolací súd tak, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v tomto konaní odporcovi náhradu trov nepriznal, pretože chýbal v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. návrh na ich priznanie.

Toto uznesenie Krajský súd v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.